

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi na se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravišstvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Izpodjedan kmet.

„Der Jude, der Subhastationsrichter und der Auswanderungs-agent nagen an unserem Bauernstande und wenn dieser nicht das Schicksal des Vogels Dronte auf Madagascar oder des Borkenthieres in Kamtschatka theilen soll, so muss bald etwas zu seinem Schutze vor diesen Feinden geschehen, welche sich gegenseitig in die Hand arbeiten: der erste dem zweiten und beide dem dritten.“

Ta lapidarni stavek napisal je tajni svetnik H. Wagener, nestor nemških socijalnih politikov v nekem glasilu pruskih agrarcev. Ujema se ta sodba z gospodarskim stanjem nemškega kmeta. Jednaka pa se izreči in obrazložiti dá glede na kmeta v osrednji Evrope sploh. Kmet je tukaj svoboden, je premičen; njegovo gospodarstvo je testó, katero živi pod uplivi in utisi neomejeno in trdo gospoduje nacionalne ekonomije. V istih razmerah ista uzročna zveza — isti posledek. Propada tudi slovenski kmet, ker je tudi on postal samostojen, kakor trst, ki ga gospodarski veter maje „simo — tamo“.

Wagener z gore rečenim gotovo ne misli žida v narodopisnem oziru, nego v gospodarskem. V gospodarskem oziru pa pravimo Slovenci, da se nahajajo tudi „krščeni židje“. Obrežanih židov v našo veliko srečo slovenski kmet sedaj še nema na tilniku. Pač pa ga stiska že „krščeni žid“. In kakor pravi žid ima tudi on dvojno pot, da zahaja v kmetovo obližje in razdira kmetovo gospodarstvo. Jedna pot je, ker so zemljišča razkosana, druga pot se zove oderuštvo.

Gaslo: „zjedinjenimi močmi“ nema več veljati za kmeta. „Vsak za-se“ — to je sedaj vodilo tudi za kmetijske razmere. Razdelili so se obči pašniki. Ker naj sedaj vsakdo le „po svojem“ pase, odpadla je s tem za marsikoga prilika, da bi redil živine toliko repov, kolikor poprej, ko je je mogel še zaganjati na obči pašnik. Moral se je torej pogled obrniti na njivo: njiva naj bi dala, kar se potrebuje. Treba pa je čedalje več, ker na zemljišči rasto tudi dolgovi. Čisti prihodek iz poljedelstva pa je le tisto, kar ostaja, če se je odbilo delo in sploh, kar vzame navadno obdelovanje. Tu sem je šteti iz večine tudi stroške za živilo kmeta in njegovo družino. Toda le-ti navadno več snedó, nego-li pri-

storé, to tudi tedaj, ako so vsi za delo sposobni in vneti, in sicer zategadelj, ker na majhni kmetiji ni zmirom glavnega dela, jé pa se najmanj trikrat na dan. Veče kmetije dajejo zmirom dela dovolj, na njih se lahko delo razdeljuje. To pa ni pri majhnem gospodarstvu. Tukaj so stroški za hrano preveliki z ozirom na mali obseg kmetije. Kdor more, ima torej v nekem oziru prav, če si prikupi nekoliko orál zemlje; zavoljo tega mu gospodarstva ni treba bistveno izpremeniti, a stroški se pri tako povečanem gospodarstvu odosno znižajo, ker moči ne stojijo brez dela; se ve da tako le malokdo preudarja, navadno se v proračun, če ga je kaj, postavlja „brutto“, nečisti dohodek za „netto“, za čisti dohodek.

Vse to pa dobro vidi prebrisan kapitalist, pravi ali „krščeni“ žid. Kmetija se mu je zadolžila, „žene jo naprej“, kupi jo kot celoto na javni razprodaji. Potem pa jo „razmesari“, odproda parcelo za parcelo. Že pri tem ima dobiček, da se mu kar v glavi vrti. Še večji je navadno dobiček, ker se mu kupnina ne plača, ampak dvojno uknjižiti dá na parcelo in pa na prvotno kmetijo kupčevo. Če je poprej žid imel jedno skledo, iz katere je zajemal, sedaj jih ima toliko, kolikor je odprodal parcel in kolikor je kupcev, ker tudi ti mu zastavijo lastnino, dokler ne plačajo kupnine za posamezne parcele. To dolžno razmerje pozneje morda izpodmakne stalo temu ali onemu kupcu in tako se kupčija vrsti druga za drugo tako dolgo, da je vse ostalo zadolženo in židu ne kaže več upati nobene parcele. Kar je bilo poprej kmetskega imetka, to ima sedaj on v žepu in svobodoljubiva eksekucija — der Subhastationsrichter — pomore mu čez kratko ali dolgo do lastnine. Kmet je ločen potem od lastnine, ni več kmet; delavec je in gostač, če ima zdrave in pridne roke, sicer pa je berač ali postopač.

To, da kmet, če hoče iz zemljišča dobiti velik prihodek, mora delati v razmerah neugodnih, nego-li n. pr. zemljan, ki ima obsežniše gospodarstvo, in pa to, da se pri večjem gospodarstvu, tudi če se prikupi novo zemljišče, zavoljo tega bistveno ne pomnožijo splošni stroški, mika tudi zemljane, večje kmete, da si pridobivajo cele kmetije ter jih privezujejo k svoji lastnini. Tu torej kažejo svojo moč bolj tehniški oziri in drobijo kmetski stan, toda

svoj namen dosežajo le tedaj, če so zemljišča zadolžena. Kmet brez dolga nikdar ne prodá.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. septembra.

V soboto se je cesar pripeljal v Požego, kjer je bil slovesno vsprejet. Posebno slikovita bila je bosenska deputacija. Ta deputacija je jako mnogobrojna. Šteje namreč 467 članov in sicer 245 mohamedancev, 136 pravoslavnikov, 75 katolikov in 11 židov. To deputacijo vodi general konjice baron Apel. V soboto popoldne jo je cesar vsprejel. Po raznih nagovorih zagotavljal je cesar, da bode skrbel za ti dve deželi in sicer jednako za vsa veroizpovedanja. Pri tej deputaciji so mej družimi nadškof Stadler, metropolit Sava Kosanović, katoliški škof Vukonić, vladika Ignatić, Mufti Ali efendi, Džabić, okrožni načelnik hercegovinski Sauerwald, okrožni načelniki bosenski, župan Serajevski, Fazli paša, župan Mostarski, Mohamed Alaj Begović in mnogo plemenitnikov.

Vitez Schmerling pisal je pismo na državnega poslanca dr. Sturma, v katerem ga opominja, da naj dela na to, da levica ostane jedina. Schmerling misli, da le jedina levica more Nemcem priboriti prejšnji prednostni položaj. Najbrž bode to pismo ostalo brez uspeha. Skrajni Nemci vsekako hočejo imeti v državnem zboru svoj poseben klub. Ta klub bode brojil kakih 20 do 40 poslancev. — Na desnici bodo pa ostali prejšnji 4 klubi, kakor so bili dosedaj. Poseben katoliški klub se ne bode osnoval, Hohenwartov in Lichtensteinov klub se pa tudi ne bosta zjediniila. V poslednji klub naznanila sta svoj ustop že tudi dr. Zallinger in dvorni svetnik Lienbacher. — Novi državni zbor gibal se bode v svojih dosedanjih tirovih, kakor piše „Porkrok“, Čehi bodo skušali, kolikor bode največ mogoče, pridobiti zase. V zvezi z družimi avtonomisti bodo skušali doseči, da se deželni zborom dačó one pravice, katere jim je odvzela prejšnja liberalna večina. Poganjali se bodo da se še bolj izvaja narodna enakopravnost ter se bolj strogo gleda na jezikovno naredbo. V šolskih zadevah bodo delali na to, da se bolj razširi česko vseučilišče, pred vsem osnuje tudi česka bogoslovna fakulteta, da se česke občinske srednje šole vzamejo v državno skrb in da se pomnoži število gimnazij in realk na Moravskem. Država bode zahtevala od poslancev mnogo novih žrtev, katerih jej poslanci ne bodo odrekli, a pravico imajo zahtevati, da se dá deželam in narodom, kar potrebujejo za svoj razvoj. Pri obnov-

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

IV.

(Dalje.)

Brzobohaty je vzprejel iz oči njegovih nemo plačilo priznanja in nadaljuje: Sodim seveda nekaj drugeče o okolnostih književnosti, kakor takozvani literarni krogi. Mislim namreč, da zavisi pri knjigah neprimerno več od tega, da se čitajo, nego od njihove literarne ocene, kakor to nazivajo. Kaj so nam vredni najsolidarnejši plodi literarni, pohvalne kritike je treba do nebes, da leže v zalogah, od nikogar čitani, razun trohice ljudi, ki morajo o njih pisati v časopisih ali poročati v društvih, in kateri je dobodo večinoma zastoj?! To je res žalostno prepričanje ne za narod, kakor pravijo oni, ampak za knjigo samo, da se mora občinstvo zaklinjati pri svoji izobraženosti, pri svojem dobrem okusu, pri svojem narodnem spoštovanju, da bi vender pristopilo in iztisnilo nekoliko grošev za vse te krase, od kojih vro usta ocenitelja dotične knjige. Po mojem

mnenji ni treba literaturi, da bi k svojim plodom čitateljstvo naravnost za lase vlekla, temveč knjiga mora hraniti sama v sebi ta čar, ta magnet, ki vabi k nji čitateljstvo: v svojem napisu, v svoji upravi, v svojem obsegu, v ugodni mikavnosti in potrebi občinstva. Naj jo tudi nazivajo nestvorom, samo da se narod za-njo trga in da potuje v tisočih proizvodih po široki česki domovini. Dosti o tem. Spojite se z menoj, seznanite se hitro popolnem z mojimi sodi o teh stvareh. Pogovoriva se zato samo o namerah, ki se tičejo vas. Literatura prinaša več gmotne podpore nego platonsko prijateljstvo. Zato hočem po svojih močeh vender postaviti jednega mladega, nadobudnega pisatelja tako, da bi se mogel brez skrbi za vsakdanji kruh baviti popolnem in izključljivo s plemenitim poklicem in tako dalje. Ali ste že dali kaj v tisk?“

„Poslal sem nekoja dela v časopise, toda uredništva so mi ali ne odgovorila, ali pa zavrgla moj donesek z naravnost smešno oceno.“

„Nič ne dé. Ne dvomim, da pišete pravilno česki?“

„Prijatelji mi gotové, da pišem v preveč klasiškem zlogu.“

„Izborna. Nemški umete seveda tudi?“

„Dovršeno. Prelagam tudi iz francoščine in vlašćine in začenjam se ravno učiti novogrščine.“

„Oh, to je že preveč učenosti. Meni zadošča popolnem, da pišete pravilno česki in umete prevajati iz nemščine in iz ostalih evropskih jezikov, to je zopet iz nemščine. Punctum! Pridenete li k temu idealno smer in skromnost, je mera mojih želja dovršena. Vse drugo dostavi se samo ob sebi. Ne potrebujem nobenih znanih literatov. Neso mi za kaj. Že preveč so zrastle v svojih navadah in svojih blagih nazorih o slavi pisateljski, in prerili so vednost s svojo domišljavo velikostjo in bajalno neskrupulnostjo. Na ustnih imajo sam idealizem, z roko pa odvažajo lakomno podle gmotne dobičke. Kakor vidite, so moje zahteve jako skromne; nasproti temu morem se ve da tudi ponuditi dobičke, katere predpokladajo idealistu, človeku malih materialnih potreb. Glejte, kaj bi vam mogel ponuditi! Dal bi vam za brezplačno stanovanje prijetno sobico, ki je kakor narejena za gnezdo poeta, pri tleh, z oknom, ki gleda naravnost v moj vrt, kjer bi lahko pozabili na ves šiharni svet in povzdigali se od jutra do večera do čistih višin entuzijazma

ljenji nagodbe z Ogersko bode vlada imela priliko pokazati svojo dobro voljo. — Kakor „Narodni Listy“ pišejo, bode dr. Šrom predložil eksekutivnemu komiteju desnice sledeče zahteve moravskih Čehov: Deželni zbor naj se razpusti, spremeni naj se volilski red za Moravsko, česke srednje šole v Moravskem naj so pomnože in upelje razne osobne preme pri moravskih političkih uradih, kjer so dosedaj nastavljeni večinoma Nemci. — Nekateri poljski poslanci bi radi vlado interpelovali zaradi iztiravanja Poljakov iz Prusije. O tem se bode poljski klub posvetoval takoj z začetka zborovanja državnega zbora. Ker pa vlada ne želi take interpelacije, bode tudi najbrž izostala. Čemu bi tudi interpelovali, če se že najprej v, kakšen bode odgovor? „Czas“, kateri velja za oficijozen poljski organ, ve povedati, da potni listi veljajo samo za potovanje, nikakor pa ne dajo komu pravice dalj časa naseliti se v kakej državi. Po tem takem je Prusija popolnem opravičena izganjanju avstrijske Poljake. Če vladni krogi res tako mislijo o tej zadevi, potem pač drugega ne ostaja, nego da Avstrija nastopi isti pot, kakor ga je Nemčija. V Avstriji biva tudi mnogo Prusov, ki so gotovo bolj nevarni našej državi, kakor so Poljaki pruskeje. Mnogo teh Prusov s svojo ošabnostjo napravljajo zdražbe in tako ovira sporazumljenje mej narodnostmi. Tu bi imelo pač veljati gaslo: kakor ti meni, tako jaz tebi.

„Dziennik Polski“ ve povedati, da je vojni budget že sestavljen. Vlada bode letos precej velike vsote zahtevala od delegacij za nekatere utrdbe. Več železnih trdnjavskih stolpov je neki že naročila pri nekeje nemški firmi. Ti stolpi, katerih bode vsak stal 800.000 mark, bodo se na posebno zato narejenih železniških vozovih prepeljali na svoja mesta.

Poročila, da naučni minister Conrad odstopi in da pride na njegovo mesto baron Widmann, so neki izmišljena. Morda se je pa že res kaj takega nameravalo, a ko je Taaffe spoznal, da bi s tem le desnico razdražil, je pa opustil to misel. Kdo ve?

V soboto je bila v Pragi volitev župana. Voljen je bil s sedemdesetimi glasovi prejšnji župan dr. Černy. Ta se je zahvalil za zaupanje, katero se mu je s tem izkazalo, hkratu pa tudi izjavil, da volitve ne more vsprejeti. Zato bode nova volitev v četrtek.

Vnanje države.

Težko je vedeti, kako se glasi poslednja nota, katero je poslala španjska vlada v Berlin. Poročila o tem se ne strinjajo. Po nekaterih poročilih je Španija v tej noti že izjavila svoje obžalovanje, da se je žalila nemška zastava v Madridu, po drugih pa Španija zahteva, da se prej Nemčija odreče pretektoiratu nad Karolinskimi otoki, kakor jej ta da kako zadoščenje zaradi razžaljenja nemške zastave.

Afgansko vprašanje je že poravnano. Dotični zapisniki so se že podpisali. Polovico ozemlja, zaradi katerega je bil prepir, dobi Afganistan, polovico pa Rusija.

Povedali smo že, da so vlastelini na Rusko-Poljskem začeli odpuščati nemške slugе iz služb, ker Prusija izganja Poljake. Varšavski tovarnarji so tudi začeli odpuščati nemške delavce in jemlje v delo iz Prusije iztirane Poljake. Pomenljivo je pa tudi to, da ne odpuščajo nemških delavcev le poljski tovarnarji in obrtniki v Varšavi, ampak tudi nekateri nemški. Tako je storil nemški tovarnar Lindley in tovarna „Union“. Najbrž se hočejo ti tovarnarji s tem prikupiti domačemu prebivalstvu. Sicer bi morda od njih ne hoteli kupovati poljski trgovci.

Francoski glavni poveljnik v Anamu, general Courcy, zahteval je od vlade pooblastila, da bi smel odstaviti mladega anamskega kralja, ko bi se

mu to potrebno zdelo. Vlada mu je odgovorila, da naj stori v Anamu, kar hoče. To, da je Courcy kaj takega zahteval, svedoči, da razmere v Anamu za Francoze neso najboljše.

Dopisi.

Iz Požege 12. sept. [Izv. dop.] Točno o polu najstajši uri pripeljalo se je Njegovo Velikastvo v Požego. Ker je bil zabranjen hrupni vsprejem, se je vse vršilo mirno, dostojanstveno, jedino so motili svečano tišino zvonovi župne cerkve sv. Terezije. Ni bilo vojaške parade, samo glavna straža stopila je pod puško in je propisno pozdravila cesarja. Mestno zastopstvo pozdravilo je cesarja pri slavoloku zunaj mesta, v mestu pa, kjer so bile natpane vse ulice, koder se je cesar vozil, so ga čakali v županijski ulici, katera je bila ljudstvu nepristopna, biskupi, 14 generalov, magnati, razne deputacije in višje činovništvo.

Cesar vozil se je na čveterouprežnih kolih, poleg njega je sedel ogerski minister Tisza. Ko je izstopil, podal je roko kardinalu, patrijarhu, Strossmajerju in drugim biskupom, zatem nadvojvodi Josipu, generalom Rambergu in knezu Lobkovitzu, banu Hedervaryu, ministru Bedekoviću, grofu Pejačeviću in velikemu županu Svetozaru Kuševiću, zatem, ko je še pozdravil ostalo tesno stoječo gosposdo umiljeno in prijazno, podal se je spremljan živahnimi živiočliki v svoje stanovanje. Oblečen je bil cesar v generalsko uniformo in videlo se je, da ga je dolgo potovanje utrudilo, tako, da je izostala iz programa točka, po kateri je imel obiskati frančiškansko cerkev.

Vreme danes nemamo ugodno, v jutro okoli 4. ure namreč ulila se je tukaj velikanska ploha, in zdaj opoldne je oblačno in dež škropi naše ulice. Zastave, katerih imamo v izobilju, tako, da na nijednej hiši ne manjkajo, so vse zmazane in zamrljene, pa če se vreme do noči ne popravi, ne bo niti razsvetljava tako sijajna, kakor so jo Požežani prirediti nameravali.

Društvo „Kolo“ prišlo je danes zjutraj semkaj do kože mokro. Na potu iz Novegradiške, kjer so se naši pjevači predolgo mudili, jih je zatekla ploha, pa ko se je jeden voz zvrnil v grabo, moralo je „kolo“ (44 pevcev) peš iz Brestovca hoditi do Požege.

Požega pač nema sreče, če je vse drugo v redu, pa pride grdo vreme in pokvari veselje, pokvari vse, kar so tolikim trudom pripravljali, da pokažejo svetu, kaj zamore složno delovanje, ter da izkažejo ljubav in udanost svojemu ljubljenu vladarju.

Iz Borovnice 10. septembra. [Izv. dopis.] (Naša svečanost.) Blagohotno pero je v Vašem cenjenem listu od ponedeljka že napisalo poročilo o naši Metodovi svečanosti dne 6. t. m. Poročilo je skoro popolno, a dovolite še meni nekoliko dodatkov, to tem rajši, ker pri nas nikakor še ni prestala govorica o prelepi zadnji nedelji in ker vse kaže, da se je globoko utisnila nam domačinom v srce.

Ne moremo pozabiti, da se je zadnjo nedeljo Borovnica odličila s tolikimi in tako odličnimi gosti. Imeli smo pred 9-timi leti slavnost blagoslovljenja

nove šole, pred 4-imi leti svečanost Jugovrške zlate maše in blagoslovljenja zastave nar. bralnega društva in vselej se je napolnila naša vas z nešteti brojem vnanjih — toda zadnja Metodova svečanost je tudi v tem oziru prekosila svoje prednice, dasi ravno jej vreme ni bilo ugodno. Slavnostni prostor pri g. Vrbiči, ki je jako obsežen in je bil za svečanost — to naj še jedenkrat poudarim — „en pleine parade“, ves v cesarskih in narodnih zastavah, pokazal se je premajhen, zlasti na večer, ko se je „vzdignila šraga“ ustopnine. Omenjeno je že, da je bilo zastopano sedmero gasilnih društev, a to ne po deputaciji, nego „in pleno“, od vsacega društva po 20—30 mož s svojimi načelniki in odborniki. In zbrali so si težavniše potovanje, zato pa tudi glasovitejša in zaslužniša. Iz daljnega Gor. Logatca in še bolj odmaknena Horjula je vsako gasilno društvo prišlo peš na Vrhniko in od tod naprej z Vrhniškim in Verdskim gasilnim društvom vred je korakalo proti Borovnici ter bila so vsa na Dolu vzprijeta od našega gasilnega društva. Kakor dolga četa vojakov so z godbo na čelu vsi prišli na slavnostni prostor, navdušeno pozdravljeni od navzočih. Da so krasota in ponos slavnostnemu prostoru, to je bilo mnenje vseh. Uzorno vedenje njihovo gotovo uplivalo na vse; vladala je do zadnjega veselost in dobra volja, ali nereda ni bilo niti sence.

Tudi o tem, da se je program svečanosti v vsem, v petji, v govorih in v predstavi vršil izborni, se je že pisalo. Petje imeli smo umetno in narodno. Nastopili so na odru znani pevci iz Ljubljane in očarovali so nam dušo z dovršenim petjem, a oglašili so se tudi pevci gasilnega društva Verdskega in pokazali, kako skrbno in ljubeznivo gojijo pesem slovensko. Posebnost v programu pa je brez dvombe bila tudi gledališka predstava. Gostitelji dramatike z Vrhniko, ki smo jih že v Čitalnici Vrhniški imeli priliko z veseljem poslušati in gledati, igrali so nam „Zamujeni vlak“. Jeden ali drugi se bo težko predočeval naše gledališče. Kar je bistvo, oder je bil tako urejen, da bi tudi salonu skaze ne delal. Glavna stvar je, da imajo dobri igralci tudi dobro pripravo. To je torej bilo. Bil je tudi partêr za seдеče in stoječe; na prvi galeriji so bili tisti, ki so po mizah stali, na drugi tisti, ki so s hodnika hišnega opazovali stvari, ki so se godile. Lože? Ni jih bilo treba, ker nobeden ni vprašal po njih. Orkester? Bil je, a popolnem smo pozabili, da bi bil moral igrati pred igro. Vse je le komaj čakalo, da se je odgrnil zastor. Burka „Zamujeni vlak“ je jako pripravna za narodno predstavo. Preprostemu in tudi boljših stvari navajenemu da mnogo smeha, ako se dobro izvršuje. Pri nas izvrševala se je kar najbolje, zato pa tudi dobila burno popularno zahvalo. Najteži ulogi imela sta „mojster Peter“, g. Tomšič, predstavljajoč moža, „ki se mu vse pred očmi vrti“ in pa župan gosp. Stojec, ki se je živo umislil v župana od starega „tajčkrajnarskega“ kroja. Gosp. Stojca občudovali smo tembolj, ker je v isti igri bil tudi živ in resničen krčmar. Dvojno ulogo imela sta tudi gosp. Flis in gosp. Bučar, jedenkrat vsak pivec, drugič prvi učitelj, drugi „kapostacijon“, vselej bila sta vsak na svojem mestu. Poleg „mojstra Petra“ je bil narodu najbolj pristopen značaj občin-

in tako dalje. Gnezdili bi tam kakor tič v skritem gnezdu v sredi zelenja, gledaje do zmesi cvetja in listja —

Oči Vojtehove se zasvetijo.

Brzobohaty opazuje mirno ta učinek svojih besedij in kramlja nadalje o zapeljivem zatišji: „Do okna vijo se listi vinske trte, z roko sežete po smijočem se ovočji pritlikavih dreves, ki si podajajo roke še le nad pisalno vašo mizo, sobo napolnuje vonjava cvetja in zelene kobilice skakale bodo iz trave pred oknom naravnost na vaš popir. — A?“

„Takov stan bil bi popolnem za moje delovanje!“

„Ponudil bi vam tudi malo mesečno plačo, da bode te mogli brez gmotne stiske v svoji zeleni samoti spisavati, prelagati, pripravljati, popravljati, s kratka pisati — pisati po zljubnosti svojega srca. Kaj pravite k temu?“

Vojteh molči, oslepljen od tako razkošnega razgleda. Ni se nadejal, da pride do najsmelejše iz mej nade, ki so ga vodile na uteku z doma stričvega, že prvi dan, pa kaj pravim, prvo noč tako ponosne spolnitve. Pisati, pisati od rana do večera, sanjati in pesnikovati v vonjavi cvetja, v družbi me-

tuljev in zelenih kobilic! In k temu lepo mesto z mesečno plačo, ki mu omogoči, da stopi pred kraljevsko srce svoje in je povzdigne iz neugodnega družbinskega položaja na višino svoje žene. Na strani njeni pa sanjati sanje ljubezni v tej rajski samoti!

„No, kaj rečete na to?“ oglasi se z nova Brzobohaty.

„Vzprejemem z največjo radostjo vašo ponudbo“, odgovarja Vojteh z ginjenim glasom. „Nečem se sicer bahati, a upam, da se ne bode te kesali —“

„O tem sem prepričan.“

„Morda bi vam mogel prečitati nekatero iz svojih —“

„O, ne! Ni treba. Gotovo bi se utrudili.“

„To ni za me nobeno utrujenje“, zagotavlja Vojteh, vlečeč iz žepa rokopis. „Prečitam vam na ogled prvi spev svojega „Ahasvera“:

„V bubny své uderil bouře král zuřivý,
ze mračen pochyv meč vytasil ohnivý —“

„Poglejte mojstersko igro teh dveh dolginov“, upozori za Brzobohaty. „To je pravi koncert!“

Vojteh pogleda zaničljivo na komično suho dvojico pri biljardu. Velika otroka! Glejte, kako resna obraza pri tej malenkostni igri z barvastimi krogliami!

Zgrabi iz nova rokopis in nadaljuje:

„V jezere klikaté blesky se zaskvěly,
jak verše zlacené v arabské oceli —“

„Bučno lepo opravilo“, pohvali Brzobohaty glasno jednega igralcev, ki se je po mojsterskem suncu okoli ozrl z otročjim ponosom. „Imate gotovo nadarjenost, gospod Koudela. Vender čas je, da bi šla spat.“

Vstane in pokliče točaja. Vojteh spravi z vzdihom rokopis in se pripravlja, da bi ostavil s svojim prihodnjim mecenom kavarno.

V tem stopi po stolbah iz zadnje sobe rusolasi mladič in opazivši Koudelo, prihiti k njemu z vzklikom: „Vojteh! kaj pa ti delaš tukaj v tej pozni uri? Pojdi gor k nam!“

„Sem tu s tem gospodom, Stanislave —“

„Oh, na-me se ne ozirajte“, pravi Brzobohaty z usmehom. „Le ostanite in zabavajte se dalje s svojimi prijatelji. Jutri pá me posetite, najrajši popoldne ob treh — dopoldne moram preskrbeti nekoje stvari, tikajoče se uredbe svoje male tiskarne —, da se zjediniiva in narediva reden podoben pogovor o rečeh, ki sem je vam povedal. „Tu je moja adresa. Dobro spite!“

(Dalje prih.)

skega, potem pa železniškega sluga, predstavljana oba od gosp. Prosenca, znanega nam komika. Gospod Kunstelj, železniški uradnik, imel je s Petrom, težave, a dobro se jih je znebil. Igra je tudi zategadelj bila prijetna, ker je imela prizore s petjem in godbo. Silno je je bil narod vesel in vse, dobra izvršitev in glasna pohvala bodi gospodom v vzpodbujajo, da v svojem rodoljubju ne zamudijo na tak hvaležen način narod naš učiti in zabavati!

Obdajala nas je že trda noč, ko se je končala predstava. Živa pa je potem postala zabava na vseh koncih, zabava na dvorišču, zabava po sobah. Pri večjih mizah se je ob enem prepevalo, na večjih mestih po jedni godbi plesalo. Polno veselje je vladalo povsod. Toliko bratovstva se je prikazovalo še malokje. Bilo je pa tudi lepo videti toliko odličnih rodoljubov, gospej in gospodičin pod jedno streho; vsak kraj iz okolice nam je dal več dragih gostov. Trud, ki so ga imeli odborniki našega gasilnega in narodnega bralnega društva s prireditvijo te svečanosti, bil je tako obilno poplačan, hvala vsem udeležencem!

Došla sta tudi dva telegrama. Jeden iz Pulja: „Čestita vzbujenosti, prosperu — Puljska Čitaonica,“ a drugi je poslal naš nepozabni nekdanji kaplan gosp. M. Kljun, sedanjí predsednik bralnega društva v Železnikih; z njegovimi besedami sklepam ta opis Metodove svečanosti:

„Plamen sveti dvigaj se visoko,
Brate rodne budi na široko!“

P.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Notarska kandidata dr. Adolf Mravlag in Martin Kocbek imenovana sta c. kr. notarja, prvi za Rateče slednji za Kostanjevico.

— (Umrli) je včeraj po noči gosp. Mihael Kraljič, bivši posestnik po vsem Gorenjskem dobro znane gostilne v Št. Vidu nad Ljubljano in vedno zvest narodnjak. Blag mu spomin!

— (Za novo nemško mestno deško ljudsko šolo) se do danes opoldne ni oglašil **niti jeden učenec**. In vendar je bila ta šola tako nujna, tako krvavo potrebna!

— (V novo šolo nemškega „Schulvereina“) za katero so se preredili prostori v tukajšnji realki, oglasilo se je včeraj in danes za oba razreda 66 učencev, kar ni posebno veliko, ako se pomisli, da se je silno agitovalo. Mej temi je več protestantov in židov. Potrebno bode, si posebno zapamtiti imena starišev, ki so svoje otroke upisali v „Schulverein“, kajti to so sami pragermani, najstrastnejši mej strastnimi, od prvega do zadnjega sami zastopniki „der schärfsten Tonart.“ Skušali bomo poizvedeti imena, da je objavimo.

— (V izpraševalno komisijo za ljudske in meščanske šole) so imenovani: Blaž Hrovath, vodja pripravnišča, ravnatelj; profesor Kreminger njega namestnikom. Kot člani komisije pa: Josip Celestina, Viljem Linhart, Eduard Samhaber, Jakob Vodeb, Vilibald Zupančič, profesorji na pripravnišči; gimnazijski profesor Mih. Wurner, ljudski nadučitelj in vodja Andrej Praprotnik, učitelja na vadnici Ivan Tomšič in Anton Nedvéd. Za Simo pa ni bilo prostora. On, ki že dolgo ni več nadzornik, sedaj tudi ni več član izpraševalne komisije. Simo je slana pobrala.

— (Dekoracija.) Včeraj ob 10. uri dopoldne je finančni ravnatelj g. Avgust Dimitz v svoji pisarni finančnemu komisarju iz Postojne gosp. vitezu Konstantinu Föderpersu meji posebnim ogovorom svečano pripel na prsi zlati križec za zasluge, kateri mu je podelil naš cesar, ker je z lastno nevarnostjo rešil utopljenca iz vode. Pri redkejši slavnosti bili so prisotni: uradniki finančnega ravnateljstva, računskega oddelka urada za odmerjenje pristojbin, pa dva zastopnika c. kr. deželne blagajnice, glavne davkarje in carinskega urada in tukajšnje finančne straže nadkomisar s finančnimi stražniki.

— (Gosp. J. Matjan) izdelovatelj hišnega orodja, tapecirar in umeteljni mizar na Dunajski cesti, dobil je na razstavi v Linzu prvo odlikovanje, zlato svetinjo. Razstavil je popolnem opravljenno spalno sobo, ki je po solidnem delu in finem okusu vzbudila občno pozornost in soglasno pohvalo vseh strokovnjakov. Dasi je bilo okoli 2000 razstavljalcev, mej njimi Dunajčani in Parižani in sploh slavne firme, se je vendar Matijanovo delo pripoznalo kot najboljše in najlepše. To odlikovanje g. Matjana,

ki je v svojej stroki itak že poznat kot prva firma na Slovenskem, je v posebno čast domači obrtniji.

— (Novo društvo) ustanovilo se je na Bledu, namreč „Društvo v povzdigo prometa tujcev s sedežem na Bledu“. Načelnik temu društvu je knez Ernest Windischgrätz. Nadejati se je, da bode novo društvo res uspešno delovalo. da je bodo prijatelji in občudovalci naravnih krašot naše Gorenjske kot ustanovitelji ali pa kot društveniki mnogobrojno podpirali, da bode doseglo svoj, v pravilih — ki so, „en passant“ opomnjeno, nemška in slovenska — določeni smoter.

— (Knez Ernest Windischgrätz) kupil je na Bledu posestvo, znano pod imenom „Proštija“, ki se razprostira od Petrana naprej mej jezerom in cesto, ki drži v Bohinj. Na tem prostoru sezidal bode že prihodnje leto lepo vilo, okoli nje pa zasadil in napravi lep park. Gotovo bo ta vila in park prej gotova, nego takozvani veliki „britof“, kateri zida našim bralcem dobroznani baron Lazzarini že kakih dvajset let, ne da bi se kaj drugega videlo, nego ledenica, hlev in cvetličnjak. Doslej bil je na Bledu pregovor: „Dela, kakor Noe barko,“ sedaj pa se govori: „Dela, kakor Lazzarini svoj „britof“. — Blejci so jako veseli, da je knez Windischgrätz na Bledu posestvo kupil in da bode njih državni poslanec vsaj polovico leta stalno mej njimi.

— (Popravek.) Našemu poročilu o obnem zboru društva „Narodna šola“ urinila se je neljuba pomota. Pisali smo namreč, da so zbrani učitelji sklenili, kranjske hranilnice ne več prositi podpore. Temu ni bilo tako. Ko se je o tej zadevi mnogo debatovalo, stavlil je pač jeden navzočih gospodov predlog, da se ne prosi pri sl. hranilnici podpore, a rečeni predlog se je ovrgel, kajti poudarjalo se je, da hranilnica kranjska svoje mnogoletne naklonjenosti brez vsacega uzroka ne bode še dalje odtezala, in da se torej prosi podpore.

— (V novo kapelico pod Rožnikom) prenesla se je včeraj v ogromni procesiji podoba Lurške matere božje. Na tisoče ljudij obiskalo je popoldne Rožnik.

— (Hans Canon,) s pravim imenom Stršripka, jako znamenit slikar, umrl je preteklo soboto nenadoma na Dunaji. Pokojnik bil je sprva vojak in služboval je nekaj časa s pokojnim našim Wolfom, s katerim sta bila iskrena prijatelja. Pozneje sta oba zamenjala sablo s kistom, oba z veliko gorečnostjo, a z jako različnim gmotnim uspehom. Izmej Canonovih mnogih slik je jedna tudi v Ljubljani, v velikem altari Križevniške cerkve. Canon obiskaval je večkrat naše Gorenjsko, obljubil tudi sliko za cerkev na Blejskem otoku, pa obljubo preprečila je prerana smrt.

— (Utonil) je včeraj na Fužinah pod Ljubljano sedmošolec Rožnik, nadobudni sin g. Rožnika, pristava v Litiji. Bil je jako nadarjen in odličen dijak. Trupla še neso naši.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 17. snopič. V njem je prav mična povest „Mirko Poštenjakovič“, katero je prosto poslovenil g. Janko Leban, učitelj v Lokvi.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih april, maj in junij t. l. 20.566 novih zavarovanj za 18.805.393 gld. 74 kr. kapitala ter je zato prejela 475.218 gld. 29 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v treh mesecih 165.265 gld. 34 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 1.481.060 gld. 13 kr. V 48 posojilnicah bilo je v tem času naloženih 394.703 gld. 51 kr., na zemljišča posojenih pa 586.153 gld. 31 kr. Gasilne brizgalnice dobilo je šest občin. — Od 1. januarja do 30. junija bilo je sklenjenih 32.236 novih zavarovanj za 32.075.900 gld. 61 kr. ter se je uplačalo zavarovalnine in pristojbin 837.611 gld. 99 kr., izplačalo pa za škode 259.934 gld. 63 kr. Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin postajajo od dne do dne bolj priljubljena. Dokaz temu je, da štejejo do konca junija 1885. že 1288 členov, ki so skupno zavarovali 146.024 gld. 39 kr. pokojnin in zato obvezali se uplačati 521.172 gld. ulog. — Tudi zastopniški pokojninski fond se izdatno in hitro množi, kajti koncem junija t. l. imel je že 54.460 gld. 30 kr. premoženja. Pri tej priliki naj omenimo, da so imeli pregledovalni odbori posameznih oddelkov kakor tudi samoupravnih oddelkov in poverjeniki banke „Slavije“ pred letošnjim obnim zborom redni zbor, v katerem so sklenili: I. Priporočiti obnemu zboru banke v preudarek, na kak na-

čin bi se prišlo bolj nego do sedaj do razdeljenja dobička mej člane v oddelkih zavarovanja na življenje, na kar je že sklenil obni zbor, da se starejšim članom banke „Slavije“, kateri so že s svojo zavarovalnino pokrili zavarovani kapital, izplača iz obresti zalog preostankov 50% tekoče zavarovalnine kot dividenda za leto 1885. — II. Dalje sklenil je pregledovalni odbor pod predsedništvom g. J. U. dr. Fürsta, advokata v Slanem, priporočiti pri dovoljevanji posojil kolikor možno skrb, posebno da se gleda na večje poroštvo, t. j. da bi bila posojila, kakor pri vseh založnicah, razen s knjižnicami, krita še po drugem načinu. — III. Sklenil je pregledovalni odbor, da se ustanovi posebna rezerva v znesku 50.000 gld., ki ima služiti za pokritje diferencij pri možnem padanju kurzov vrednostnih papirjev, kar je tudi vsprejel obni zbor. — IV. Skleneno je bilo, obrniti se v zadevi zavarovanja kmetijskih užitkov na gospodarske družbe, da bi pri zborovanju članov s predavanji uplivali na prospeh samoupravnega odbora k zavarovanju užitka, in da bi posebno mlajši kmetijski stan seznanjali s prednostmi tega zavarovanja; vrhu tega bilo je skleneno, naj se pozovejo tudi vsi dosedanjí člani samoupravnega društva za zavarovanje kmetijskega užitka, da bi v krogu svojih znancev in občanov s svojim uplivom delovali na pomnoženje članov tega društva. — V. Ko se je prebralo in potrdilo poročilo o uspehih drugega podedovanjskega društva (odd. III.), ki se je končalo z dnem 31. meseca decembra 1884, podal se je pregledovalni odbor v likvidacijske prostore, kjer so bili pregledani računi likvidnega letnika in najdeni v popolnem redu. Računski zaključek likvidnega letnika bil je potrjen jednoglasno. — VI. Konečno bile so pregledane bančne blagajnice in se je proglasilo, da se v izkazih navedeno premoženje istinito nahaja v blagajnicah, ter da je bilo vse najdeno v popolnem soglasji in redu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Požega 14. septembra. Včeraj zvečer prišlo je Zagrebško pevsko društvo „Kolo“ z vojaško godbo, lampijoni in zastavami pred stanovanje cesarja, kateri se je prikazal pri odprtem oknu vsprejet z navdušenimi živoklici. Društvo „Kolo“ pelo je cesarsko himno in narodne zборе ter potem v spredu prehodilo vse mesto mej navdušenimi klici prebivalstva. Cesar ostal je do konca pri odprtem oknu.

Madrid 14. septembra. Časopisi poročajo, da so v Altei, v provinciji Alicante, grb nemškega podkonzula po noči odtrgali in zlomili. V ministerskih krogih se misli, da bode spor zaradi Karolinskih otokov pred koncem tega meseca prijateljski poravnán. Govorice, da je notranji položaj Španske nevaren, so neosnovane.

Pariz 13. septembra. Nadškof v Aix-u, msgr. Forcade, ki je obiskoval za kolero bolne, umrl je za kolero.

PROGRAM o razstavi goved in delitvi premij za govejo živino,

ki bode

v Postojini 10. oktobra 1885.

Visoko c. kr. ministerstvo kmetijstva je na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolilo dovoliti, da se v Postojini za Notranjsko stran napravi delitev premij za govejo živino, in je v ta namen podarilo spodaj navedene državne premije.

Cilj in konec tej razstavi in delitvi premij je:

a) Da se živinorejci te strani dežele in pa cele Kranjske s primerjanjem goved različnih krajev spodbujajo k napredku v živinoreji ter poučijo o pomankljivostih njih reje;

b) da se razvidi vspeh, ki se je vzlasti s pripomočjo državne podpore dosihmal dosegel pri reji naše domače goveje živine;

c) da se glede na postavbo zoper govejo kugo od leta 1879 več goveje živine izredi in oživi kupčija z domačo živino ne le doma na Kranjskem, temuč tudi v vnanje dežele.

1. Pravico do premij v Postojini imajo vsi živinorejci okraja Logaškega in Postojnskega.

2. Na razstavo pripeljana živino postaviti je na določeni prostor t. j. na navadni živinski trg v Postojini. 10. oktobra do 9. ure dopoldne mora pa

vsaj živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, posebej telice, in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali deklo, ki živini streže.

3. Živina, katere hoče premije deležna postati, mora najmanj že pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo raztavi. To mora razstavnik dokazati s spričalom svojega županstva, vrhu tega pa tudi imeti za vsako živinčico potni list od dotičnega župana.

4. Razsojevalci se izberó po dotičnem pravilniku c. kr. ministerstva kmetijstva in ravnali se bodo pri premiranju po propisih za to določenih.

5. Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da bo spolnil vse, kar imenovani ministerski pravilnik veleva.

6. V razstavo se sme privedi:

a) živina izvirnega Marijadvorskega, Muriškega, Belanskega in Pincgayskega plemena:

b) mešana živina imenovanih 4 plemen, ali pa tudi z drugimi žlahtnimi plemeni in pa čisto domača živina, in sicer:

junci (biki), ki imajo vsaj dva stanovitna sprednja zobá,

telice, ki imajo vsaj dva stanovitna sprednja zobá,

molzne krave, ki so imele jedno, dvoje, tri, štiri ali k večjemu pet telet. To velja za živino izvirnega rodu kakor tudi za mešano in domačo živino.

7. Za izvirna plemena so odločene premije tako-le:

I. Premije za biko:	jedna za 40 gld.	40 gld.
II. " " "	jedna " 30 " "	30 " "
III. " " "	dve po 20 " "	40 " "
I. " " "	telice: jedna za 25 " "	25 " "
II. " " "	jedna za 20 " "	20 " "
III. " " "	dve po 15 " "	30 " "
I. " " "	krave: jedna za 25 " "	25 " "
II. " " "	jedna za 20 " "	20 " "
III. " " "	jedna za 15 " "	15 " "
Skupaj	11 premij	245 gld.

Za lepo mešano živino in za domačo živino so odločene premije tako-le:

I. Premije za biko:	jedna za 30 gld.	30 gld.
II. " " "	jedna za 20 " "	20 " "
III. " " "	dve po 15 " "	30 " "
I. " " "	telice: jedna za 25 " "	25 " "
II. " " "	jedna za 20 " "	20 " "
III. " " "	dve po 15 " "	30 " "
I. " " "	krave: jedna za 25 " "	25 " "
II. " " "	jedna za 20 " "	20 " "
III. " " "	dve po 15 " "	30 " "
Skupaj	12 premij	230 gld.

8. Popoldne 10. oktobra se bodo premije slovesno delile; zato se ima vsako živinčico, katero premijo dobi na premijski prijeljati.

Od glavnega odbora c. kr. družbe kmetijske.

Tuji:

13. septembra.

Pri **Slonu**: pl. Trojan z Dunaja. — Florio iz Trsta. — Cordo iz Gorice. — Samčo iz Radovljice. — Hirschfeld z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Struckl iz Gradca. — Deu iz Črnomlja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 12. septembra t. l.

Pšenica, hktl.	6.34	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	5.51	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4.23	Jajce, jedno	25
Oves,	2.82	Mleko, liter	8
Ajda,	4.87	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.04	Teleče	58
Koruza,	5.44	Svinjsko	66
Krompir,	2.86	Koštrunovo	34
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	8.50	Seno, 100 kilo	1.69
Maslo, kgr.	92	Slama,	1.69
Mast,	—	Drva trda, 4 metr.	7.56
Speh frišen,	54	" mehka,	5.40

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. sept.	7. zjutraj	732.25 mm.	12.8° C	sl. sev.	obl.	37.00 mm.
	2. pop.	728.91 mm.	16.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	726.12 mm.	13.2° C	sl. zah.	dež.	dežja.
12. sept.	7. zjutraj	730.97 mm.	10.8° C	sl. vzh.	obl.	
	2. pop.	733.14 mm.	17.8° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.56 mm.	10.0° C	sl. vzh.	jas.	
13. sept.	7. zjutraj	741.37 mm.	7.2° C	brezv.	megla	
	2. pop.	740.76 mm.	18.8° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.56 mm.	12.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 14.0°, 12.9° in 12.9°, za 0.6°, 1.5° in 1.4° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 14. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	30 kr.
Srebrna renta	83	75
Zlata renta	109	85
5% marčna renta	100	05
Akcije narodne banke	869	—
Kreditne akcije	289	80
London	125	—
Srebro	—	—
Napol.	9	91
C. kr. cekini	5	87
Nemške marke	61	30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	70
Okrška zlata renta 4%	99	45
" papirna renta 5%	92	40
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. obliq avstr. 4% zlati zast. listi	124	—
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	115	25
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	190	50

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš preljubi oče, oziroma tast in ded, gospod

MIHAEL KRALJIČ,

po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoč, včeraj ob 1/2. uri po noči, v 76. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Telo predragega pokojnega boče v torek dné 15. septembra ob 8. uri zjutraj na Šentviško pokopališče prenešeno in tam v družinski rakvi pokopano.

Priporočamo ranjcega v blag spomin in molitev.

V Št. Vidu nad Ljubljano, 13. sept. 1885.

Lucinka Odlazek, roj. Kraljič,

v imenu družin:

Odlazkove in Tomcove. (533)

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, kateri so nam o smrti našega nepozabljivega soproga, oziroma očeta, gospoda

JANEZA HUDOVERNIKA,

c. kr. sodnijskega adjunkta v pokoji,

izrekli svoje sočutje, ter ga dne 8. t. m. spremili v tako mnogobrojen številu k zadnjemu počitku, osobito č. gg. duhovnikom, gg. c. kr. uradnikom, gg. pevcem iz Višnje gore za njih ganljivo petje, in daritjem prekrasnih vencev izrekajo presrečno zahvalo

(531) žalujoči ostali.

V Zatičini, 10. septembra 1885.

Za trgovce in take, ki imajo veselje zidati.

Veliko, lepo zemljišče, z zelo ugodno ležo, kot

stavbeni prostor,

z vrtom, poljem ali travniki, za trgovino posebno pripravno,

proda se prostovoljno.

Več se izve v Kranju št. 44. (525—2)

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravljajo

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasane, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—22)

Cena steklenic 10 novc.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Mänsing in mnoge druge zdravniške avtoritete so je izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasliženju, želodčne kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospod. lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—72)

Hiša,

za prodajalnice posebno pa za pekarijo pripravna, katere stoji blizu cerkve poleg velike ceste v Šmarjeti pod Ljubljano, da se po nizki ceni precej v najem. Kaj več se izve pri Ani Mazilk, posestnici v Šmarjeti. (521—3)

M. GERBER,

c. kr. zaloga šolskih knjig, pisalnega orodja in kupčija s papirjem,

v Ljubljani, poleg zvezdnega drevoreda

št. 21 stara, 4 nova,

priporoča

normalne šolske knjige

za 1885/86 leto.

kakor tudi

(532—1)

vse v šolsko stroko spadajoče stvari,

in sicer: Greiner-jeve in Pokorni-jeve, Grubbauer-jeve in Musil-ove pisne zvezke in vsakeršne risalne zvezke; peresa, držaje. Razno črnilo, črno, rdeče in modro. Švinčnike, Hardtmuth-ove in Faber-jeve. Elastične tablice, ploščice v lesenih okvirjih, črtala, gumijs, razne peresnice, barvnice in čopiče, zavitke, vpisne knjige, načrtane in nenáčrtane, razne velikosti in debelosti. Papir za sekirice (note) itd. itd.

Umetne

(489—6)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Cesarsko, marčno in Bock-pivo

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6—37)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Tinktura za kurja očesa.

Najboljše in najgotovše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s penzeljčkom pomaže bolni del na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero trdino z bolnih delov na nogi. Stekleničica z rabilnim navodom in penzljem vred velja 40 kr. (408—10)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Gotovi zaslužek!

Brez kapitala in rizike

more si vsakdo s prodajo avstro-ogerskih državnih in premijskih srečk proti plačilu na obroke po post. čl. XXXI. z leta 1883

vsak mesec 100—300 gold. zaslužiti.

Ponudbe, v katerih se mora povedati, s čim se je dotičnik do sedaj pečal, na (526—2)

Glavno mestno menjiško družbo

ADLER & Cie.

BUDIMPEŠTA.

Samo na nemška pisma se bode oziralo.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdka te vrste. (623—50)

Natačneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.